

A Seidler Család

A feleségem családja, a Seidler család van a képen. Marosvásárhelyen készült a kép valamikor az 1920-as években.

A feleségem családja innen származik Marosvásárhelyről, ő is itt született. Az apja neve Seidler Izsó (Izsák). A feleségemnek volt egy bátyja, József, jó barátom volt. Állandóan utazott mint kereskedelmi ügynök. Gyáraknak, parfümériáknak dolgozott, ezt szerette csinálni, és jól ment neki. Megnősült, zsidó nőt vett el, s kimentek Izraelbe, közvetlenül a háború után. Sem a feleségem, sem Jóska fiatal korukban nem voltak tagjai semmiféle zsidó egyletnek.

A szüleiknek egy textilüzletük volt a főtéren, a katolikus templom mellett a sarokházban. Akkor volt ott egy kis utca befele. Az apja árult, és volt még egy unokatestvérük, aki fel volt véve mint segéd. Délután a mama is árult. De sem a sógorom, sem a feleségem nem árultak az üzletben, egyikből sem akart kereskedő lenni ott. Ők is körülbelül olyan moderált vallási életet éltek, mint mi. A bolt egy akkora üzlet volt, mint ez a szoba.

A feleségem apjának a testvérei, azt hiszem, négyen voltak, mind kimentek az első világháború után Magyarországra s onnan Amerikába. Csak az egyik telepedett le Magyarországon. Volt egy nagynéni s két nagybácsi, akik kinn, Amerikában nagyon meggazdagodtak. Az egyik ékszerész volt, a New York-i ékszerkompánia elnöke lett. Összesen volt hét elemije, mégis ő csinált nagy vagyont. A harmadik nagybácsi egy építész volt, a legnagyobb végzettséggel ő volt a legszegényebb, éppen hogy megélt. A feleségem apja maradt egyedül itt, Erdélyben. Abban az időben, a két világháború között, általában nagyon sokan vándoroltak ki, még a parasztok is, s aztán visszajöttek, amikor egy kicsit megszédtek magukat pénzzel.

A deportációban a feleségem családjából mindenki elpusztult, csak a testvére maradt meg. Véletlenül menekült meg, munkaszolgálatban volt. A feleségem (akkor nem volt még a feleségem, csak udvaroltam neki) Auschwitzban volt, aztán nem tudom, melyik városba került, ahol egy repülőgépgyárban dolgozott a húgommal együtt. Ottmaradtak, s megjöttek az amerikaiak s aztán az oroszok. Így aztán hazajöttek azok a deportáltak, akik ott dolgoztak, a feleségem is. De ezekről nemigen mesélt a feleségem, és nem is nagyon kérdeztem.